

han skal være ved Gedser, han kan blive beordret der ned og nogen Tid efter beordret et andet Sted hen. Altsaa, hvis han er stillet som Sneglen med Hus paa Ryg, er det ikke nemt for ham at flytte. Det er derfor ikke med Lyst, at Statsbanefunktionærerne gaa til at bygge ved Gedser — vel nok heller ikke andre Steder, derom ved jeg intet — fordi de ere saa let udsatte for Forflyttelse til andre Steder.

For et Aar siden indgave Beboerne et Andragende til Regeringen om at hjælpe dem med at faa afskaffet disse Mangler, hjælpe dem til at faa ordentlige Kloakforhold og at faa Drikkevand. Dette Forslag stiledes til den højtærede Trafikminister, idet den overvejende Del af Underskriverne var Statsbanefunktionærer, der saa mente, at det vilde være rigtigst at gaa til deres øverste foresatte, den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Den højtærede Minister sagde imidlertid — jeg havde nær sagt: „selvfølgelig“ — „Nej“. Derefter gik Andragendet til den højtærede Finansminister. Denne Minister tog meget forekommende og høfligt imod Andragerne, men han sagde ogsaa „Nej“, idet han udtalte, at han ikke kunde finde nogen Lovhjemmel, hvorefter han kunde komme Beboerne i Gedser til Hjælp i dette Tilfælde. Der var saaledes al Sandsynlighed for, at der vilde blive sagt Nej, og Beboerne der nede forberedte allerede et Andragende til det høje Ting; men saa skete det vistnok, at Amtmanden intervenerede. I alt Fald havde jeg en Samtale med Amtmanden i den Tid, hvorigennem det blev konstateret, at Amtmanden var ganske enig med Beboerne i Gedser i, at den Tilstand, Beboerne der nede levede under, kunde ikke vedblive, og han fortalte mig senere, at Andragendet var gaaet til den højtærede Indenrigsminister, og at denne Minister havde sendt det til Erklæring til Amt og til Kommune.

Ved denne Behandling af Sagen, for hvilken jeg kun kan takke den højtærede Indenrigsminister, fremkom to Erklæringer fra de stedlige Lægeautoriteter, nemlig fra Distriktslægen og fra Stiftsfysikus. Jeg haaber, at den højtærede Formand tillader, at jeg oplæser et Par ganske korte Linier af disse to Erklæringer, idet de sprede Lys over Forholdet. Stiftsfysikus skriver: „At det er en bydende Nødvendighed, at Vandforsyning og Afløbsforhold i Gedser Stationsby ordnes paa en hensigtsmæssig Maade, er udenfor al Tvivl, ligesom ogsaa, at Ordningen bør ske inden

for lang Opsættelse.“ Distriktslægen skriver: „Som det vil fremgaa af min samtidig indsendte Skrivelse angaaende Sundhedsvedtægten for Gedser Stationsby, ere de hygiejniske Forhold meget slette. Jeg undersøgte Drikkevandet fra flere Ejendomme, der laa i forskellig Afstand fra hinanden. Alle Steder var Vandet gulbrunt af Farve og fra enkelte Steder tilige ildelugtende . . . De fleste Husbeboere ere Arbejderfamilier, underordnede Banefunktionærer, mindre Haandværkere og smaaahandlede, kort sagt Folk, der ikke have Raad til selv at bekoste Anlæg af Kloak og Vandværk og heller ikke, hvad der ellers kan benyttes i det daglige Liv for at raade Bod paa Mangelen af disse hygiejniske Goder.“

Som man ser, ere Lægeautoriteterne enige om, at der bør handles og handles hurtigt. Det er aldeles ikke, fordi Beboerne ikke ville ofre noget; det ville de netop meget gerne, og det er i Grunden heller ikke, fordi Kommunen ikke vil komme Beboerne til Hjælp. Ogsaa Kommunen har udtalt sin Sympati i alt Fald med Kloakforholdenes Omordning. Med Hensyn til Vandforholdenes Ordning indtager Kommunen det Standpunkt, at den synes ikke, det kommer den ved; det maa blive en Sag, Statsbanerne maa tage sig af. For Kloakforholdenes Vedkommende ønsker Kommunen at komme Beboerne til Hjælp. Men her staa saavel Beboerne som Kommunen overfor saa store Udgifter, at det vil være aldeles umuligt at gennemføre en ordentlig Plan. Planen er at bygge en Kloakbrønd og anbringe en Vindmotor til at faa Spildevandet malet op af Brønden og saa naturligvis Ledninger fra Husene til Brønden. Ligeledes er det Planen at skaffe Drikkevand fra samme Sted eller fra samme Egn, hvorfra Statsbanerne faa deres Drikkevand. Hvis Statsbanerne blot vilde stille sig nogenlunde medgørligt, var det forholdsvis let at overkomme at skaffe Drikkevand, thi Statsbanernes Ledninger kunde benyttes til at føre Vandet oppe fra, hvor det er godt, og ned til Gedser, og hvis Statsbanerne, som sagt, vilde stille sig medgørligt, vilde det let kunne lade sig gøre at paalægge Ejendommene Servitut, hvorefter Ejendommene skulde svare en vis Vandskat til Statsbanerne, saaledes at Beboerne lidt efter lidt kom til at betale Omkostningerne selv. Men hvis de derimod selv skulde skaffe Vandet ledet en Mil gennem Jorden gennem særlige Ledninger og derefter bekoste Anlæg af Vandtaarn o. s. v., vil det blive aldeles umuligt,